

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Markétou Jiráskovou ve věci

žalobce: **Ing. M. B.** narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupeného advokátem Mgr. Tomášem Petřů
sídlem Pavlovova 586/8, 736 01 Havířov

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 000 25 429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2

o zaplacení 1 267 000 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobci 773 000 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení ročně z částky 773 000 Kč od 24. 5. 2016 do zaplacení a úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 376 750 Kč od 24. 5. 2016 do 8. 7. 2016, a to do patnácti dnů od právní moci rozsudku.
- II. Ve zbývající části, kterou se žalobce po žalované domáhá zaplacení 494 000 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení ročně z této částky od 24. 11. 2015 do zaplacení a zaplacení úroku z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 1 149 750 Kč od 24. 11. 2015 do 23. 5. 2016, se žaloba **zamítá**.
- III. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 100 966 Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Tomáše Petřů, advokáta sídlem Pavlovova 586/8, 736 01 Havířov, a to do patnácti dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou ze dne 2. 6. 2016 nejprve domáhal, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci 1 643 750 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení ročně z této částky od 24. 11. 2015 do zaplacení s odůvodněním, že usnesením Policie ČR, 3. oddělení obecné kriminality, SKPV Havířov ze dne 21. 12. 2011, č. j. [REDAKCE] bylo proti žalobci zahájeno trestní stíhání pro spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. Usnesením Okresního soudu v Karviné ze dne [REDAKCE] byl žalobce vzat do vazby z důvodů § 67 písm. b), c) trestního řádu. Z vazby byl propuštěn dne [REDAKCE] Usnesením téhož policejního orgánu ze dne 14. 11. 2012, č. j. [REDAKCE] bylo proti žalobci zahájeno trestní stíhání pro spáchání zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku, zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. Stejným policejním orgánem pak bylo usnesením ze dne 11. 12. 2012, č. j. [REDAKCE] proti žalobci zahájeno trestní stíhání pro spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. Rozsudkem Okresního soudu v Karviné, pobočka v Havířově ze dne 28. 5. 2013, č. j. [REDAKCE] byl žalobce shledán vinným. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 9. 2013, č. j. [REDAKCE] byl tento rozsudek zrušen a věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Rozsudkem Okresního soudu v Karviné, pobočka v Havířově ze dne 13. 7. 2015, č. j. [REDAKCE] byl žalobce zproštěn obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro něž byl stíhán. Rozsudek nabyl právní moci dne 14. 10. 2015. Žalobce byl omezen na osobní svobodě vazbou 90 dnů, od [REDAKCE] do [REDAKCE]. V důsledku vzetí do vazby nemohl vykonávat své zaměstnání, proto se domáhá náhrady za ztrátu příjmů po dobu vazby ve výši 114 750 Kč. Dále žalobce požaduje náhradu nemajetkové újmy za omezení osobní svobody vazbou ve výši 135 000 Kč, tj. 1 500 Kč za každý den. Trestné činy, pro které byl žalobce obviněn, vnímá společnost jako velmi závažné a odsouzeníhodné a nařčení z těchto trestných činů způsobuje stigmatizaci jedince ve společenských vztazích, a to bez ohledu na fakt, že byl domnělý pachatel následně pravomocně zproštěn vinnou. Žalobce ve vazbě nejen pro své obvinění ze znásilnění, ale také pro své vzdělání a náboženské vyznání, trpěl. Tuto skutečnost potvrzuje i zjištění a pozorování PhDr. Heleny Khulové, která byla v rámci trestního řízení přibrána jako znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví z psychiatrie, specializace klinická psychologie dětí a dospělých. Stejná znalkyně konstatovala dopad vazby i na zdravotní, resp. duševní stav žalobce. Žalobce byl zadržen těsně před vánočními svátky a před plánovanou rodinnou dovolenou, což citelně zasáhlo do jeho života. Žalobce je otcem nezletilé dcerky, s kterou udržoval velmi blízký vztah. Vztahy s touto utrpěly i skutečností, že nezletilá M. [REDAKCE] byla svěřena právě s ohledem na vazební zadržení a probíhající trestní stíhání do péče matky, která tak na ni měla klíčový vliv, a z jejíhož popudu bylo zahájeno i předmětné trestní řízení. V době zadržení žalobce byly dceři [REDAKCE] roky a trestní řízení jako takové se táhlo další 4 roky. Dcera si na svého otce téměř nepamatuje a o bližších rodinných vztazích mezi nimi nemůže být řeči. V důsledku trestního stíhání přišel posléze i o zaměstnání, jeho rodinný pracovní i sociální život se tak ocitl v troskách. Nakonec se žalobce domáhá náhrady nemajetkové újmy ve výši 1 394 000 Kč za nezákonné trestní stíhání. Trestní stíhání trvalo 1394 dnů, žalobce požaduje 1 000 Kč za každý den trvání jeho trestního stíhání.
2. Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že nároky v ní uplatněné neuznává. Uvedla, že žalobce u ní uplatnil dne 23. 11. 2015 nárok na poskytnutí náhrady škody a nemajetkové újmy ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb. v souvislosti s řízením vedeným u Okresního soudu v Karviné, pobočky v Havířově pod sp. zn. [REDAKCE] Žalovaná zaplatila žalobci náhradu škody ve výši 114 750 Kč spočívající ve ztrátě na výdělku, dále náhradu

- nemajetkové újmy ve výši 72 000 Kč za nezákonnou vazbu a náhradu nemajetkové újmy ve výši 190 000 Kč způsobenou trestním stíháním. V souladu s konstantní judikaturou lze uzavřít, že v případě žalobce došlo k vydání nezákonného rozhodnutí ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., kterým je usnesení o zahájení trestního stíhání. Žalovaná konstatovala vydání nezákonného rozhodnutí a zároveň poskytla žalobci 190 000 Kč na náhradu nemajetkové újmy, když žalobce neuvádí takové skutečnosti, pro které by měla být výše peněžité satisfakce přehodnocena. Za vazbu poskytla žalovaná žalobci 800 za den, tj. za 90 dnů částku 72 000 Kč. Žalovaná navrhl žalobu zamítnout.
3. Podáním ze dne 21. 7. 2016 vzal žalobce svou žalobu co do požadavku na zaplacení 114 750 Kč na náhradě za ztrátu příjmů po dobu vazby, 72 000 Kč na náhradě za nemajetkovou újmu způsobenou výkonem vazby a 190 000 Kč na náhradě za nemajetkovou újmu za nezákonné trestní stíhání zpět z důvodu, že žalovaná žalobci dne 8. 7. 2016 tyto částky uhradila. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 8. 9. 2016, č. j. 10 C 143/2016-109 bylo řízení v rozsahu zpětvzetí zastaveno.
 4. Ze spisu Okresního soudu v Karviné, pobočka v Havířově, sp. zn. [redacted] soud zjistil, že Š. B. [redacted] narozená dne [redacted] podala dne 21. 12. 2011 trestní oznámení na svého manžela M. B. [redacted]. Usnesením Policie České republiky, Krajské ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, územní odbor Karviná, 3. oddělení obecné kriminality, SKPV Havířov ze dne 21. 12. 2011, č. j. [redacted] bylo podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno trestní stíhání Ing. M. B. [redacted] jako obviněného ze spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. Dne 14. 11. 2012 pod č. j. [redacted] bylo zahájeno jeho trestní stíhání jako obviněného ze spáchání: a) zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku, b) dílem dokonané, dílem nedokonané zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, § 21 odst. 1, 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, c) zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku a usnesením téhož policejního orgánu ze dne 11. 12. 2012, č. j. [redacted] bylo zahájeno jeho trestní stíhání jako obviněného ze spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. Dne 22. 12. 2011 byla žalobci ustanovena obhájkyň JUDr. Vanda Bielecká. Žalobce byl zadržen jako osoba podezřelá dne 21. 12. 2011. Usnesením Okresního soudu v Karviné ze dne 23. 12. 2011, č. j. [redacted] bylo rozhodnuto, že se žalobce bere do vazby z důvodů v § 67 písm. b), c) trestního řádu. Usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství Karviná, pobočka v Havířově ze dne 6. 2. 2012, č. j. [redacted] bylo rozhodnuto, že pominul důvod vazby uvedený v § 67 písm. b) trestního řádu, nadále trvá důvod vazby uvedený v § 67 písm. c) trestního řádu. Usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství Karviná, pobočka v Havířově ze dne 20. 3. 2012, sp. zn. [redacted] bylo rozhodnuto, že se Ing. M. B. [redacted] propouští z vazby na svobodu. Vězeňská služba ohlásila soudu, že žalobce byl propuštěn z vazby na svobodu dne [redacted]. Dne 24. 1. 2013 byla podána obžaloba k Okresnímu soudu v Karviné, pobočka v Havířově. Z opisu z evidence rejstříku trestů vyplývá, že ke dni 6. 2. 2013 neměl žalobce žádný záznam v rejstříku trestů. Rozsudkem Okresního soudu v Karviné, pobočka v Havířově ze dne 28. 5. 2013, č. j. [redacted] [redacted] byl žalobce uznán vinným ze spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku a byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let. Žalobce podal odvolání proti rozsudku. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 9. 2013, č. j. [redacted] byl rozsudek soudu prvního stupně zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu rozhodnutí s tím, že je třeba doplnit dokazování, mimo jiné i znaleckým

posudkem. Rozsudkem Okresního soudu v Karviné, pobočka v Havířově ze dne 13. 7. 2015, č. j. [REDACTED] byl žalobce zproštěn obžaloby dle § 226 písm. a) trestního řádu v celém rozsahu, neboť nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro něž je obžalovaný stíhán. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 10. 2015, č. j. [REDACTED] bylo odvolání státního zástupce proti rozsudku soudu prvního stupně zamítnuto.

5. Ze znaleckého posudku vypracovaného dne 11. 12. 2014 soudní znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie dětí a dospělých PhDr. Helenou Khulové zapsaného pod č. 1290 znaleckého deníku soud zjistil, že Okresní soud v Karviné, pobočka Havířov si v řízení vedeném pod sp. zn. [REDACTED] nechal vypracovat znalecký posudek, ze kterého vyplývá, že obžalovaný Ing. M. [REDACTED] B. [REDACTED] až do umístění ve vazební věznici vykázal stabilní, pozitivní pracovní anamnézu. Po návratu z vazební věznice pracoval ještě půl roku, poté přišel o práci a v důsledku konfliktu na úřadě práce i o podpůrné dávky. V současnosti je bez prostředků. Do opětovného umístění ve vazební věznici žil na ulici. Oženil se v [REDACTED] letech, s manželkou se seznámil na inzerát přes katolickou seznamku. Z manželství pochází dcera. Manželstvím začíná poněkud problematická etapa života obžalovaného. Jsou zachyceny afektivní projevy s uvolněním verbální agrese vůči matce své manželky a je popisována i fyzická a intimní agrese vůči partnerce. Sám nepopírá agresivní projevy vůči vlastní rodině v současnosti a popisuje i konflikt na úřadě práce. Aktuální úroveň intelektové kapacity obžalovaného [REDACTED]

[REDACTED] Je zjevné oslabení exekutivních funkcí, zároveň jsou známky zpomaleného procesu zpracování materiálu. To vše vede k oslabení chování zaměřeného na cíl, nepříznivě ovlivňuje vůli, plánování, účelné jednání, úspěšný výkon a postihuje rovněž osobnost, vede k poklesu svědomitosti, iniciativy, zájmů, zvýšení podrážděnosti a bezkontaktnosti. Projevem mohou být také hypomanické stavy a riskantnější chování, rovněž zvyšuje míru sexuálního chování. Obžalovaný se zobrazuje jako osobnost nevyvážená ve své struktuře, bez známek floridní psychózy, s hysteroidními rysy a depresivními rozlady v popředí, zároveň se znaky emoční a sociální nezrállosti. Aktuální osobnostní profil obžalovaného je do jisté míry ovlivněn situačními faktory, spočívajícími v trestním stíhání. Jeví se nešťastný, úzkostný, pesimistický ve vztahu k budoucnosti, cítí se zraněný, postrádá podporu a ujistění, nelze vyloučit ani sebevražedné úvahy. U obžalovaného se nesetkáváme s bezmocí ve vztahu k poškozené nebo její matce, nelze u něho usuzovat na tzv. syndrom týrané osoby. Jak obžalovaný, tak poškozená svými osobnostními profily ukazují na dva „slabé partnery“, kdy ani jeden z nich není zjevně osobnostně vybavený k prosazování pravidel ve vztahu. Nelze zachytit typicky nerovné postavení, kdy jeden vystupuje výlučně v roli oběti a druhý v roli pachatele. Je zachycena nadstandardní angažovanost matky v manželství dcery. Lze usuzovat na tzv. terciální viktimizaci, psychika obžalovaného se významně mění a došlo ke zlomu původní životní cesty. Není schopen se vyrovnat s traumatizujícím rozpadem rodiny, rovněž nepříznivými následky, které následovaly. Zároveň si však psychický stav obžalovaného zaslouží i zhodnocení znalcem psychiatrem. Psychologickým posouzením se nelze jednoznačně vyjádřit, zda to byla celková zátěž ztráty rodiny, partnerství i práce, která vedla k destabilizaci psychiky, či zda aktuálně zachycená celková destabilizace psychiky obžalovaného je součástí jiného nepříznivého již déleodobějšího duševního vývoje a plně se manifestovala při ztrátě strukturovaného času a prostředí.

6. Z rozsudku Okresního soudu v Karviné, pobočka v Havířově ze dne 10. 4. 2012, č. j. [REDACTED] soud zjistil, že ve věci nezletilá M. [REDACTED] B. [REDACTED] narozená [REDACTED] dcery matky Š. [REDACTED] B. [REDACTED] a otce M. [REDACTED] B. [REDACTED] schválil soud dohodu rodičů, kterou se nezletilá svěřuje do výchovy matce a otec se zavázal platit výživné. Zároveň soud přerušil řízení o úpravu styku otce s nezletilou, a to do doby, než bude ukončeno trestní řízení

- vedené proti otci, ve kterém mohou být zjištěny důležité skutečnosti potřebné pro rozhodnutí o úpravě styku či zákazu styku. Z odůvodnění rozsudku vyplývá, že otec je zaměstnán u [REDACTED] od 2. 5. 2011, vykonává práci [REDACTED] je flexibilní a spolehlivý, pracuje zodpovědně. Jeho průměrný měsíční výdělek činí [REDACTED] Kč čistého měsíčně. Dále vykonával příležitostně práce pro [REDACTED] a to na základě dohod o provedení práce, kdy za dobu od března 2011 do konce roku 2011 obdržel [REDACTED] Kč. Rodiče spolu nežijí, probíhá řízení o rozvod manželství.
7. Z rozsudku Okresního soudu v Karviné, pobočka v Havířově ze dne 10. 6. 2014, č. j. [REDACTED] [REDACTED] soud zjistil, že byl zamítnut návrh M [REDACTED] B [REDACTED] na úpravu styku s nezletilou M [REDACTED]. Z odůvodnění rozsudku vyplývá, že v březnu 2014 požádal otec o pokračování v řízení, navrhl, aby soud upravil styk s nezletilou jednou týdně na dvě hodiny, akceptoval by i to, pokud by byl upraven za asistence orgánů sociálně právní ochrany dětí. Otec se bez omluvy nedostavil k jednání dne 29. 4. ani 10. 6. 2014. Matka navrhla, aby soud rozhodl o zákazu styku otce s nezletilou s tím, že otec v minulosti žádný zájem o Miriam neprojevoval, choval se před nezletilou nevhodně k matce. Z jeho chování má dosud nezletilá psychické trauma. Po ukončení soužití rodičů žádný zájem o dítě neprojevoval. Nakonec vzala svůj návrh zpět. Opatrovník nezletilé doporučil, aby soud rozhodl o zamítnutí návrhu otce na úpravu styku, když otec žije závadným způsobem života, dopouští se trestné činnosti, což bylo prokázáno i zprávou Magistrátu města Havířov a trestními spisy.
8. Z uplatnění nároku na náhradu škody ze dne 20. 11. 2015 a ze stanoviska žalované ze dne 29. 6. 2016 soud zjistil, že žalobce uplatnil u žalované dne 23. 11. 2015 nárok na náhradu škody ve výši 114 750 Kč spočívající v ušlém výdělku po dobu výkonu vazby, dále náhradu nemajetkové újmy ve výši 135 000 Kč za nezákonnou vazbu a náhradu nemajetkové újmy ve výši 1 394 000 Kč jako náhradu nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání vedené u Okresního soudu v Karviné, pobočka v Havířově pod sp. zn. [REDACTED]. Žalovaná vyhověla žalobci pouze částečně, kdy konstatovala vydání nezákonného rozhodnutí, na náhradu nemajetkové újmy za nezákonnou vazbu poskytla žalobci 72 000 Kč, na náhradu nemajetkové újmy za trestní stíhání 190 000 Kč a zcela mu uhradila ušlý výdělek ve výši 114 750 Kč.
9. Z opisu z evidence rejstříku trestů žalobce ze dne 2. 8. 2016 soud zjistil, že žalobce má v rejstříku trestů od roku 2014 celkem 6 záznamů o pravomocném odsouzení pro spáchanou trestnou činnost, a to na základě rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 30. 1. 2014, sp. zn. [REDACTED] (krádež dle § 205 odst. 1 písm. a/ TZ), rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 30. 4. 2014, sp. zn. [REDACTED] (ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 TZ), rozsudku Okresního soudu v Karviné, pobočka v Havířově ze dne 6. 5. 2014, sp. zn. [REDACTED] (krádež § 205 odst. 2 TZ), rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 8. 10. 2014, sp. zn. [REDACTED] (porušování domovní svobody § 178 odst. 1, odst. 2 TZ, krádež § 205 odst. 1 písm. b/, odst. 2 TZ, poškození cizí věci § 228 odst. 1 TZ), rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 29. 1. 2015, sp. zn. [REDACTED] (porušování domovní svobody § 178 odst. 1, odst. 2 TZ, krádež § 205 odst. 1 písm. a/, písm. b/, odst. 2 TZ) a rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 13. 10. 2015, sp. zn. [REDACTED] (porušování domovní svobody § 178 odst. 1, odst. 2 TZ, krádež § 205 odst. 1 písm. a/, písm. b/, odst. 2 TZ, poškození cizí věci § 228 odst. 1 TZ).
10. Z výsledku svědka J [REDACTED] B [REDACTED] provedeného dožadáním soudem soud zjistil, že svědek je otcem žalobce, o jeho trestním stíhání se dozvěděl v souvislosti s jeho vzetím do vazby někdy před Vánoci 2011. Byl to pro něho a jeho manželku blesk z čistého nebe, i pro jeho sourozence. Nikdo nevěděl, že je trestně stíhán a pro jakou věc. Měli nachystány dárky i pro jeho dceru, přestali jim brát telefony, nijak se neozývali. Syn žil do té doby spolu se svou tehdejší manželkou a dcerou spořádaně, navštěvovali je každý týden. Svědek v té věci začal

být aktivní, syn si nepřál, aby jeho mzda byla vyplácena manželce. Udělil svědkovi plnou moc a on jednal s jeho zaměstnavatelem. O trestním stíhání žalobce věděla manželka svědka, jeho dva sourozenci, prarodiče z manželčiny strany, sestra svědka s manželem a sourozenci od manželky. Svědek syna navštívil ve vazbě asi 4 x. Žalobce celé trestní stíhání a vazbu nesl špatně, plakal, byl vynervovaný, vystresovaný, nedovedl si vysvětlit, co se stalo, proč mu to manželka udělala. Ve vazbě ho navštívil i kolega z vedení zaměstnavatele i kolegyně. Přišli ho podpořit, protože také nevěřili, že by byl něčeho takového schopen, znali ho jako férového, slušného, vstřícného a oblíbeného. Svědkova rodina také nesla situaci velice těžce. Žalobci se zhroutil jeho odborný život. Ve vazbě se naučil kouřit, po propuštění z vazby se už nesoustředil, nebyl schopen svého začlenění, ani v pracovní sféře. Zaměstnavatel už tehdy pohlížel na syna s tím, že týral a znásilnil svou manželku, i když ho přijali zpět do zaměstnání, už to nebylo ono. Žalobce vnímal, že se ostatní na něho dívají skrz prsty. Proto také kouřil, ačkoliv v zaměstnání měli kouření zakázáno, proto také následně dostal výpověď. Ani v druhém zaměstnání se nedokázal soustředit. Jeho přednášky nebyly takové jako předtím a rovněž i tam s ním rozvázali pracovní poměr. V současné době je žalobce ve výkonu trestu odnětí svobody, avšak za jinou trestnou činnost. S manželkou se rozvedli někdy v roce 2012. Ona podala návrh na rozvod. Vypořádali si SJM. Žalobce se seznámil s novou přítelkyní, která však brala drogy a syn začal brát drogy také. Aby sehnali peníze, začali krást. Peněz bylo čím dál méně. Přestali platit za podnájem. Byl vyhozen a stal se z něho bezdomovec. Právě z důvodu těchto krádeží je nyní ve výkonu trestu odnětí svobody. Byl propuštěn na podmínku, byl venku asi 5 týdnů, ale nebyl zase schopen se začlenit, sehnat si zaměstnání. Opět se zkontaktoval se svou přítelkyní, se kterou brali drogy. Daleko více syna zasáhla vazba a následně vše završilo i dlouho trvající trestní stíhání. Vše se zlomilo právě v důsledku vazby. Z hodného normálního kluka se stal zlomený člověk. Do té doby trestně stíhán nebyl. Od té doby se to s ním veze. S bývalou manželkou žalobce ani s vnučkou se svědek nestýká, a to ani žalobce. On měl zájem, ale nebylo mu to bývalou manželkou umožněno. Volala na něho policii, že krade a bere drogy. Snad má i nějaký zákaz se s dcerou stýkat. Do narození vnučky a do jeho vzetí do vazby se jevil jako normální otec, normální manžel. Jezdili na dovolené spolu s manželkou a dcerou. Dokonce před vzetím do vazby měli naplánovanou dovolenou, na kterou již neodjeli. Převážný díl odpovědnosti na změně života syna vidí v bývalé manželce a tchýni. Kontakt s nimi neudrží, snad byly trestně stíhány i za křivé obvinění.

11. Z vyrozumění Policie ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, územní odbor Karviná, obvodní oddělení Havířov - Město ze dne 2. 5. 2017, č. j. [REDAKCE] soud zjistil, že posouzením obsahu podání Ing. M. [REDAKCE] B. [REDAKCE] ze dne 4. 1. 2017 označeného jako „oznámení o podezření z trestného činu křivé obvinění a křivá výpověď“ a provedeným šetřením nebyly zjištěny skutečnosti důvodně nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin a odůvodňující zahájení úkonů trestního řízení. Z provedeného šetření vyplynulo, že ve věci vedené u Okresního soudu v Karviné, pobočka Havířov pod sp. zn. [REDAKCE] proti sobě stály dvě protichůdná tvrzení, a to tvrzení Ing. B. [REDAKCE] a Bc. B. [REDAKCE] přičemž při provedeném dokazování nebylo ani jedno z tvrzení jednoznačně vyvráceno nebo potvrzeno. Na základě této skutečnosti dle zásady „in dubio pro reo“ pak soud rozhodl ve prospěch obžalovaného a zprostil jej obžaloby. Z provedeného dokazování u soudu nevyplývalo, že by Bc. B. [REDAKCE] nebo její matka E. [REDAKCE] K. [REDAKCE] v rámci trestního řízení záměrně lhaly či někoho úmyslně křivě obvinily z trestného činu.
12. Žalobce při své účastnické výpovědi uvedl, že manželství bylo harmonické, měli dceru, problémy nastaly po přistěhování tchyně s tchánem do stejného domu, kde bydlel žalobce s rodinou. Tchyně vyprovokovala to, že bývalá manželka žalobce začala tvrdit, že ji žalobce bije a znásilňuje. Tchyně volala na žalobce policii, podezírala ho, že má milenky a telefonovala i do jeho zaměstnání. Manželka z toho byla nešťastná, obvinění stáhla, to se

opakovalo několikrát, až se nakonec ocitl dne 21. 12. 2011 ve vazbě. Byl na tom psychicky špatně, bylo mu řečeno, že mu hrozí trest 2 až 8 let, měli s rodinou naplánovanou dovolenou, měl nachystané dárky. Po propuštění z vazby si musel najít nové bydlení, zpět k manželce se nastěhovat nemohl, manželka vyměnila zámek a žalobce měl strach, aby opět nepřijela policie. Předtím měl normální vztah i s dcerou, po propuštění z vazby se s ní nemohl vůbec vídat, řízení o úpravu styku bylo přerušeno do skončení trestního řízení. Před zahájením trestního stíhání měl dvě zaměstnání, měl se profesně dobře, stále mu zvyšovali plat. Po propuštění z vazby začal pít, přišel následně i o zaměstnání, neboť byl v práci roztržitý. Nakonec byl zbaven i rodičovských práv, neboť začal krást, když neměl peníze, v současné době je podruhé ve výkonu trestu odnětí svobody.

13. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), v účinném znění (dále i jen „OdpŠk“), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle § 2 cit. zák. odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.
12. Podle § 5 OdpŠk stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.
13. Podle § 7 odst. 1 OdpŠk právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
14. Podle § 8 odst. 1 OdpŠk nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
15. Podle § 9 odst. 1 OdpŠk právo na náhradu škody způsobené rozhodnutím o vazbě má také ten, na němž byla vazba vykonána, jestliže bylo proti němu trestní stíhání zastaveno, jestliže byl obžaloby zproštěn nebo jestliže byla věc postoupena jinému orgánu.
16. Podle § 31a odst. 1 OdpŠk bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 téhož ustanovení zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédně k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.
17. Soud posoudil předmětnou věc po právní stránce podle § 1 odst. 1, § 5 písm. a), § 7 odst. 1, § 8 odst. 1, § 9 odst. 1 a § 31a odst. 1, 2 OdpŠk, když se žalobce po žalované domáhá zaplacení zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu jednak ve výši 1 204 000 Kč, která mu měla vzniknout v důsledku vydání nezákonného rozhodnutí o zahájení trestního stíhání, a jednak ve výši 63 000 Kč, která mu měla vzniknout v důsledku nezákonné vazby. V řízení bylo prokázáno, že žalobce u žalované uplatnil nároky na náhradu nemajetkové újmy (i škody) ve smyslu § 14 odst. 1, 3 OdpŠk, proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 OdpŠk).
18. Aby mohl být stát odpovědný za škodu či nemajetkovou újmu podle zákona č. 82/1998 Sb. je třeba, aby byly splněny současně tři podmínky: 1) existence nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu, 2) vznik škody nebo nemajetkové újmy a 3) příčinná souvislost mezi nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a vznikem

škody nebo nemajetkové újmy. Existence těchto podmínek musí být bezpečně prokázána, přičemž důkazní břemeno leží na poškozeném.

19. Žalobce se domáhá zadostiučinění za nemajetkovou újmu za vydání nezákonného rozhodnutí a za nezákonný výkon vazby. V řízení bylo prokázáno, že usnesením policejního orgánu Policie ČR, Krajské ředitelství Policie Moravskoslezského kraje, územní odbor Karviná, 3. oddělení obecné kriminality, SKPV Havířov ze dne 21. 12. 2011, č. j. [REDAKCE] bylo zahájeno trestní stíhání žalobce ze spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, usnesením téhož policejního orgánu ze dne 14. 11. 2012, č. j. [REDAKCE] bylo zahájeno trestní stíhání žalobce ze spáchání: a) zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku, b) dílem dokonaného, dílem nedokonaného zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, § 21 odst. 1, 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, c) zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku a usnesením téhož policejního orgánu ze dne 11. 12. 2012, č. j. [REDAKCE] bylo zahájeno trestní stíhání žalobce ze spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. V řízení bylo dále prokázáno, že rozsudkem Okresního soudu v Karviné, pobočka v Havířově ze dne 13. 7. 2015, č. j. [REDAKCE] ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 14. 10. 2015, č. j. [REDAKCE] byl žalobce obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu zproštěn.
20. Usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. řádu je nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 8 odst. 1 OdpŠk v případě, kdy trestní stíhání neskončí pravomocným odsouzením (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2003, sp. zn. 25 Cdo 1487/2001). V daném případě byl žalobce obžaloby zproštěn, čímž je dána odpovědnost žalované za škodu a nemajetkovou újmu vzniklou žalobci z titulu vydání nezákonných rozhodnutí dle § 7 odst. 1 a § 31a odst. 1 OdpŠk a nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy z titulu výkonu vazby dle § 9 odst. 1 a § 31a odst. 1 OdpŠk, neboť judikatura dospěla k závěru, že ukáže-li se samotné trestní stíhání jako nedůvodné, platí tento závěr pro všechny úkony a instituty, které se k trestnímu stíhání vázaly, včetně výkonu vazby (k tomu srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 17. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 590/08), aniž by muselo být rozhodnutí o vzetí do vazby zrušeno nebo změněno pro nezákonnost ve smyslu § 8 odst. 1 OdpŠk.
21. Žalobce se domáhá náhrady nemajetkové újmy ve výši 63 000 Kč za nezákonnou vazbu, kterou vykonal v období od [REDAKCE] do [REDAKCE], tj. 90 dní. Základ nároku žalobce shledal soud důvodným, proto se zabýval tím, zda je dostačujícím zadostiučiněním konstatování porušení práva nebo zda žalobci náleží zadostiučinění v penězích (§ 9 odst. 1, § 31a odst. 2 OdpŠk). Při stanovení formy či výše zadostiučinění soud vychází především z povahy trestní věci, z celkové délky omezení osobní svobody a následků způsobených v osobnostní sféře žalobce (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 5. 2012, sp. zn. 30 Cdo 914/2011). Při hodnocení následků neoprávněného držení ve vazbě v osobní sféře poškozené osoby je nutno vycházet z toho, že samotné držení ve vazbě má z povahy věci negativní dopady do svobody pohybu či do práva na soukromí a že v tomto ohledu výkon vazby sám o sobě působí újmu na základních právech, svobodách a důstojnosti dotčené osoby. Dále působí stres, nejistotu, úzkost apod. Navíc je třeba přihlídnout k dalším individuálním okolnostem jednotlivého případu, jakými mohou být životní podmínky ve vazební věznicí, možnost kontaktu poškozené osoby s rodinnými příslušníky a s okolím, s tím související porušení práva na rodinný život, atd. Popřípadě je třeba zabývat se též dopadem uvalení vazby do profesního života jedince, do jeho společenské pověsti a cti; v tomto ohledu může být popřípadě relevantní i skutečnost, že informace o zatčení a vzetí do

- vazby a za jakých okolností byla šířena (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11. 1. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2357/2010).
22. Žalobce byl na osobní svobodě omezen 90 dní, což byla doba s ohledem na trestnou činnost, pro kterou byl stíhán, přiměřená. Žalobce tvrdil, že ve vazbě trpěl nejen pro své obvinění ze znásilnění, ale také pro své vzdělání a náboženské vyznání. Toto tvrzení prokazoval svou účastnickou výpovědí, ze které však nevyšlo najevo, že by ve vazbě trpěl zvláště z těchto důvodů, vyplynulo z ní však, že pobyt ve vazbě je pro netrestaného člověka, který s vazbou neměl dosud žádné zkušenosti, značně velkou zátěží. Navíc byl žalobce zadržen těsně před vánočními svátky a před plánovanou rodinnou dovolenou, což citelně zasáhlo do jeho života. První měsíc pobytu ve vazbě nemohl mít návštěvy z důvodu tzv. koluzní vazby. Uvedl, že byl psychicky na dně, nevěděl, co má dělat, říkal si, že tam umře. Svědek J. B. uvedl, že žalobce (svého syna) navštívil ve vazbě asi 4 x, žalobce nesl vazbu špatně, plakal, byl vynervovaný, vystresovaný, nedovedl si vysvětlit, co se stalo, proč mu to manželka udělala. Soud má ze znaleckého posudku PhDr. Heleny Khulové ze dne 11. 12. 2014 za prokázané, že až do umístění ve vazební věznici vykazoval stabilní, pozitivní pracovní anamnézu, po návratu z vazební věznice pracoval půl roku, následně o práci přišel, kde začal být roztržitý, a v důsledku konfliktu na úřadu práce přišel i o podpůrné dávky. Z výpovědi žalobce vyplývá, že po propuštění z vazby na svobodu se nemohl vrátit domů, protože manželka vyměnila zámky od bytu, začal hodně pít, vezlo se to s ním a nemohl najít odpovídající práci. Přišel i o dceru, neměl možnost se s ní vůbec vidat, manželka by na něj zavolala policii.
23. Pro výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že přiměřeným zadostiučiněním za nemajetkovou újmu, která žalobci vznikla výkonem vazby, je částka 135 000 Kč, tj. 1 500 Kč za 1 den vazby, když tato výše má oporu v judikatuře Nejvyššího soudu (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11. 1. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2357/2010) a odpovídá újmě, která žalobci výkonem vazby vznikla (zásah do svobody pohybu, do práva na soukromí, práva na rodinný život, po propuštění z vazby nadměrné požívání alkoholických nápojů, roztržitost v práci, což vedlo ke ztrátě zaměstnání). Žalovaná již žalobci poskytla zadostiučinění ve výši 72 000 Kč, k úhradě zbývá 63 000 Kč.
24. Žalobce se též domáhal zaplacení zákonného úroku z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 135 000 Kč od 24. 11. 2015 do zaplacení. Dle stanoviska občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, má poškozený právo na úrok z prodlení ode dne následujícího po uplynutí lhůty šesti měsíců poté, kdy nárok na náhradu přiměřeného zadostiučinění uplatnil postupem podle § 14 OdpŠk. Žalobce svůj nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy uplatnil u žalované dne 23. 11. 2015, šestiměsíční lhůta uplynula dne 23. 5. 2016 (§ 605 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník), v prodlení tak je žalovaná od 24. 5. 2016. Soud proto zavázal žalovanou k zaplacení částky 63 000 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení ročně z částky 63 000 Kč od 24. 5. 2016 do zaplacení a k zaplacení úroku z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 72 000 Kč od 24. 5. 2016 do 8. 7. 2016 dle § 1968 a § 1970 zákona č. 89/2012 Sb. a § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb.
25. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“); takto prodloužená pariční lhůta odpovídá podmínkám čerpání finančních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaná při výplatě peněžních plnění řídí, přičemž soudy současně nejsou známy okolnosti, pro něž by bylo důvodné se domnívat, že stanovení delší lhůty k plnění oproti třídenní lhůtě zákonné může způsobit žalobci jakoukoliv újmu (výrok I.).

26. Ve zbývající části, kterou se žalobce po žalované domáhal zaplacení úroku z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 135 000 Kč od 24. 11. 2015 do 23. 5. 2016, soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok II.).
27. Žalobce se dále domáhá nároku na náhradu nemajetkové újmy ve výši 1 204 000 Kč za nezákonné trestní stíhání (resp. vydání nezákonného rozhodnutí, kterým jsou usnesení o zahájení trestního stíhání žalobce). V případě vydání nezákonného rozhodnutí, které bylo pro nezákonnost zrušeno, není dána vyvratitelná domněnka, že jím byla dotčena osobě způsobena imateriální újma. Naopak, v řízení je na žalobci, aby spolu s odpovědnostním titulem tvrdil a prokazoval i existenci skutečností, které lze právně kvalifikovat jako porušení konkrétního práva žalobce, a vznik nemajetkové újmy vzniklé v příčinné souvislosti s danými skutečnostmi. Teprve dojde-li soud po provedeném dokazování k závěru, že odpovědnostním titulem byla porušena konkrétní práva žalobce a že v důsledku toho vznikla žalobci nemajetková újma, může se zabývat otázkami formy a případné výše zadostiučnění podle § 31a odst. 1 a 2 OdpŠk (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 9. 2015, sp. zn. 30 Cdo 1747/2014, uveřejněný pod číslem 67/2016 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek).
28. Obecně lze říci, že každé trestní řízení negativně ovlivňuje osobní život trestně stíhaného, na kterého je sice do okamžiku právní moci meritorního rozhodnutí třeba pohlížet jako na nevinného, avšak samotný fakt trestního stíhání je zátěží pro každého obviněného (k tomu srov. např. náleží Ústavního soudu ze dne 31. 3. 2005, sp. zn. I. ÚS 554/04). Již samotné trestní stíhání výrazně zasahuje do soukromého a osobního života jednotlivce, do jeho cti a dobré pověsti, a to tím spíše, jedná-li se o obvinění „liché“, což je posléze pravomocně stvrzeno zprošťujícím rozsudkem soudu, podle něhož se skutek, z něhož byl jednatel obviněn a obžalován, nestal, případně nebyl trestným činem (k tomu srov. náleží Ústavního soudu ze dne 17. 6. 2008, sp. zn. II. ÚS 590/08).
29. Soud dospěl k závěru, že nezákonným trestním stíháním bylo zasaženo do práva žalobce na soukromý, rodinný a profesní život, bylo zasaženo do jeho osobní cti a dobré pověsti, došlo k poškození duševního zdraví (jak bude rozvedeno dále).
30. Soud se tak zabýval tím, zda je dostačujícím zadostiučněním konstatování nezákonnosti rozhodnutí nebo zda žalobci náleží zadostiučnění v penězích (§ 31a odst. 2 OdpŠk). Při stanovení formy či výše zadostiučnění soud vychází především z povahy trestní věci, z délky trestního řízení a následků způsobených trestním řízením v osobnostní sféře poškozeného, přičemž přihlédne i k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Kritéria uvedená v § 31a odst. 3 OdpŠk se nepoužijí, neboť se týkají výlučně stanovení odškodnění v případě nesprávného úředního postupu spočívajícího v porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě (k tomu srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011 nebo ze dne 21. 8. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2256/2011). Forma a případná výše zadostiučnění nesmí být v rozporu s obecně sdílenou představou spravedlnosti, tj. její přiznání je nad rámec konstatování porušení práva namísto pouze tehdy, jestliže by se z hlediska obecné slušnosti poškozenému satisfakce skutečně mělo dostat (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 6. 2012, sp. zn. 30 Cdo 2813/2011).
31. Žalobce byl stíhán pro podezření ze spáchání zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d), zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) a zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, za které bylo možné v případě vydání odsuzujícího rozsudku uložit žalobci trest odnětí svobody v trvání 2 až 10 let. Hrozba vysokého trestu odnětí svobody odůvodňuje přiznání zadostiučnění v penězích.
32. Povaha trestné činnosti (trestný čin proti svobodě, trestný čin proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti a trestný čin proti rodině a dětem), pro kterou byl žalobce stíhán, působí

značné společenské odsouzení stíhaného, mnohdy s nenapravitelnými důsledky, kdy pokřivená dobrá pověst a čest poškozeného lze jen stěží narovnat. Osoby stíhané pro uvedenou trestnou činnost se ihned po zahájení úkonů v trestním řízení zpravidla vždy ocitnou na samém okraji společnosti, okolí jimi neskrývaně opovrhuje, není ctěna presumpce nevin. Uvedené skutečnosti svědčí pro přiznání zadostiučinění v penězích, a to i za situace, kdy trestní stíhání žalobce nebylo nijak medializováno, nicméně o něm věděla celá i širší rodina žalobce (rodiče, sourozenci, prarodiče, strýcové a tety), zaměstnavatel a kolegové v zaměstnání, jakož i opatrovnický soud, který rozhodoval o žádosti žalobce na úpravu styku s nezletilou dcerou M [REDACTED]

33. Co se týká následků, které byly způsobeny trestním stíháním v osobnostní sféře žalobce, pak má soud znaleckým posudkem PhDr. Heleny Khulové za prokázané, že po zahájení trestního stíhání došlo u žalobce k tzv. terciální viktimizaci, tzn. že se žalobce pod náporem trestního stíhání duševně a osobnostně zcela změnil, čímž není schopen opětovného návratu do společnosti a rezignoval na své dosavadní životní ambice, ačkoliv došlo ke zproštění obžaloby. Z člověka, který do zahájení trestního stíhání žil běžným bezúhonným životem, kdy měl fungující rodinu a naplňující zaměstnání, v kolektivu byl oblíbený a byl hodnocen jako férový, slušný a vstřícný, se stal člověk bez zájmů, bez cíle, s problémovým chováním (včetně páchaní trestné činnosti) a s inklinací k návykovým látkám. Úroveň intelektové kapacity žalobce spadá do pásma [REDACTED] zjevně nedosahuje úrovně odpovídající jeho vysokoškolskému vzdělání. Došlo k oslabení mozkové činnosti, selhává v oblasti pozornosti, má známky zpomaleného procesu zpracování materiálů, je zjevné oslabení exekutivních funkcí, což nepříznivě ovlivňuje vůli, plánování, účelné jednání a vede k poklesu svědomitosti či iniciativy.
34. V důsledku trestního stíhání, které vedlo ke změně osobnosti žalobce (jak je popsáno výše), přišel žalobce o své zaměstnání a příjem, čímž se následně ocitl bez finančních prostředků a žil na ulici. Bylo zasaženo též právo žalobce na rodinný život, když je zřejmé, že ani po zprošťujícím rozsudku nedošlo k obnovení styku s nezletilou dcerou M [REDACTED] k nápravě porušeného práva na rodinný život tedy nedošlo ani částečně. Veškeré tyto skutečnosti svědčí pro přiznání zadostiučinění v penězích.
35. Trestní řízení trvalo 3 roky a 10 měsíců, což je doba, po kterou byl žalobce udržován v nejistotě ohledně výsledku řízení, a po kterou trvaly výše uvedené následky trestního stíhání v osobnostní sféře žalobce. V tomto případě však nepříznivé následky trestního stíhání trvají i nadále, a to přesto, že žalobce byl obžaloby zproštěn (viz. terciální viktimizace).
36. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že konstatování nezákonnosti rozhodnutí není dostačujícím zadostiučiněním za nemajetkovou újmu vzniklou žalobci nezákonným rozhodnutím, a že žalobci náleží zadostiučinění v penězích. Žalovaná již žalovanému uhradila v rámci předběžného projednání nároku 190 000 Kč, soud proto zkoumal, zda se jedná o částku přiměřenou.
37. Nejvyšší soud v rozhodnutí R 67/2016 uzavřel, že „Výše zadostiučinění přiznaného podle § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. (ve znění pozdějších předpisů) na náhradě nemajetkové újmy způsobené trestním stíháním, které skončilo zproštěním obžaloby nebo zastavením, musí odpovídat výši zadostiučinění přiznaného v případech, které se s projednávanou věcí v podstatných znacích shodují; významnější odchylka je možná jen tehdy, bude-li soudem řádně a přesvědčivě zdůvodněna. Nelze-li nalézt takový případ, který by se v podstatných znacích shodoval s projednávanou věcí, je třeba provést srovnání s jinými případy náhrad nemajetkové újmy (např. z titulu odpovědnosti státu za nezákonné omezení osobní svobody, nepřiměřenou délku řízení, náhrady nemajetkové újmy na zdraví ve formě bolestného nebo ztížení společenského uplatnění, újmy na osobnostních právech v rámci ochrany osobnosti,

- újmý z titulu porušení zákazu diskriminace podle obecné úpravy i v pracovněprávních vztazích apod.). Soud přitom neopomene uvést podstatné společné a rozdílné znaky a v odůvodnění svého rozhodnutí vysvětlit, jakým způsobem se tyto společné a rozdílné znaky promítly do výše stanoveného zadostiučinění, tj. z jakého důvodu je přiznané zadostiučinění přiměřené ve srovnání s jiným zadostiučiněním přiznaným z jiného právního důvodu.“.
38. Žalobce pro srovnání svého případu označil nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 9. 2016, sp. zn. IV. ÚS 3183/15 a ze dne 29. 4. 2014, sp. zn. I. ÚS 2551/13.
39. Z nálezu Ústavního soudu ze dne 27. 9. 2016, sp. zn. IV. ÚS 3183/15 vyplývá, že Ústavní soud mimo jiné doporučil soudům prvního a druhého stupně, aby předestřely pádné a konkrétní úvahy, proč přiznanou částku v tak nízké výši (300 000 Kč) považují za věci přiměřenou, resp. proč částku 1 350 000 Kč požadovanou stěžovatelkou za zničený profesní i osobní život považují za nepřiměřenou, když Ústavní soud uzavřel, že stěžovatelka „[b]yla dotčena v právu na ochranu důstojnosti, cti a dobré pověsti (čl. 10 odst. 1 Listiny) byl jí znemožněn výkon povolání, pro které byla vzdělána a připravena, obdobně se projevilo i na zhoršení jejích rodinných vztahů (čl. 10 odst. 2 Listiny).“ V posuzovaném případě trvalo trestní stíhání stěžovatelky 5 let a 8 měsíců, byla stíhána (a též 2 x pravomocně odsouzena) pro trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 175 odst. 2 písm. a) trestního zákona, za který hrozil trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců až 3 let, vykonala celý trest zákazu činnosti (výkon advokacie) v délce 2 let, došlo ke zhoršení rodinných vztahů, k rozvodu manželství a odsuzující rozsudky vedly ke zhoršení zdravotního i psychického stavu.
40. Z nálezu Ústavního soudu ze dne 29. 4. 2014, sp. zn. I. ÚS 2551/13 vyplývá, že Ústavní soud posoudil přiznanou částku ve výši 312 000 Kč neodpovídající nemajetkové újmě za nezákonné trestní stíhání, zároveň však uvedl, že netvrdí, že přiměřenému zadostiučinění odpovídá stěžovatelkou požadovaná částka 5 000 000 Kč. V posuzovaném případě trvalo trestní stíhání stěžovatelky 10 let a 8 měsíců, byla stíhána pro trestný čin zneužití pravomoci veřejného činitele podle 158 odst. 1 písm. a), b), c), odst. 2 a), c) a trestný čin poškozování cizích práv podle § 209 odst. 1 písm. a) trestního zákona za činy, jichž se měla dopustit v postavení [redacted] Informace o jejím trestním stíhání byly opakovaně zveřejňovány v hromadných sdělovacích prostředcích, čímž byla značně snížena její pověst a důstojnost, byla nucena se přestěhovat. Po celou dobu byla ohrožena trestem odnětí svobody v délce až 10 let.
41. Soud v posuzovaném případě považuje za přiměřené odškodnění částku 900 000 Kč, neboť tato částka nijak nevybočuje z přiznávaného odškodnění v obdobných případech, jak vyplývá z výše uvedených nálezů Ústavního soudu (kdy v posuzovaných věcech nedošlo k tak závažným následkům v osobnostní sféře poškozených jako u žalobce), jakož i ze statistiky Ministerstva spravedlnosti (k tomu srov. článek uveřejněný v časopise Právní rádce č. 9/2016: „Relutární satisfakce za nemajetkovou újmu způsobenou trestním stíháním“). V citovaném článku je též učiněn závěr, že trestní stíhání pro společensky zvláště odsuzované jednání či postihující více osobnostních práv obviněného zároveň může vyvolat nemajetkovou újmu, za niž je poměrně běžně přiznávána satisfakce dosahující stovek tisíc.
42. Žalobce byl stíhán pro společensky zvláště odsuzované jednání (zločin vydírání, zvláště závažný zločin znásilnění a zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí), byl ohrožen vysokým trestem odnětí svobody, trestní stíhání postihlo více jeho osobnostních práv (zásah do práva na ochranu důstojnosti, cti a dobré pověsti – odškodnění ve výši 50 000 Kč, zásah do práva na rodinný život, kdy trestní stíhání vedlo k rozpadu rodiny a znemožnění styku s nezletilou dcerou – odškodnění ve výši 300 000 Kč, závažné psychické problémy vedoucí až ke změně osobnosti – odškodnění ve výši 400 000 Kč, což následně vedlo ke znemožnění

- výkonu povolání, pro které je vzdělán – odškodnění ve výši 150 000 Kč), proto je namíste přiznat mu satisfakci ve výši 900 000 Kč.
43. Vyšší částku soud žalobci nepřiznal i s ohledem na to, že trestní stíhání žalobce bylo zahájeno na základě trestního oznámení jeho bývalé manželky Š. B. která byla závislá na názoru okolí, především rodičů, zejména pak na názoru své matky E. K. která nepřiměřeně zasahovala do života dcery, na niž je patologicky fixována, jak vyplynulo ze závěrů soudních znalců (viz obsah znaleckého posudku PhDr. Heleny Khulové). Š. B. a E. K. jsou tak za vznik nemajetkové újmy žalobci vedle státu též částečně odpovědné a žalobce se po nich může její náhrady domáhat v občanskoprávním řízení.
 44. Žalovaná žalobci na náhradu nemajetkové újmy zaplatila 190 000 Kč, proto ji soud zavázal k úhradě zbývajících 710 000 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení ročně z této částky od 24. 5. 2016 do zaplacení, jakož i k zaplacení úroku z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 190 000 Kč od 24. 5. 2016 do 8. 7. 2016 (výrok I.). O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o. s. ř. z důvodů uvedených výše.
 45. Ve zbývající části, kterou se žalobce po žalované domáhal zaplacení částky 494 000 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení z této částky od 24. 11. 2015 do zaplacení a úroku z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 900 000 Kč od 24. 11. 2015 do 23. 5. 2016, soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok II.).
 46. Co se týká nároku žalobce na náhradu škody ve výši 114 750 Kč spočívající v nákladech vynaložených na obhajobu ve smyslu § 31 odst. 1, 3 OdpŠk, tato částka byla žalovanou žalobci uhrazena dne 8. 7. 2016, řízení co do požadavku na zaplacení jistiny bylo zastaveno, proto soud zavázal žalovanou k zaplacení úroku z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 114 750 Kč od 24. 5. 2016 do 8. 7. 2016 (výrok I.). O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o. s. ř. z důvodů uvedených výše. Ve zbývající části, kterou se žalobce po žalované domáhal zaplacení úroku z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 114 750 Kč od 24. 11. 2015 do 23. 5. 2016, soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok II.).
 47. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 3, § 146 odst. 2 věty druhé a § 151 odst. 1 o. s. ř., podle nichž i když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu soud přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu, a byl-li pro chování žalovaného vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný.
 48. V souzeném případě byl téměř zcela úspěšný žalobce, tj. zcela v nároku na náhradu nemajetkové újmy za nezákonné rozhodnutí o zahájení trestního stíhání v tarifní hodnotě 50 000 Kč, zcela v nároku na náhradu nemajetkové újmy za nezákonnou vazbu v tarifní hodnotě 50 000 Kč, neboť žalovaná poskytla žalobci zadostiučinění v penězích za obě nemajetkové újmy až po podání žaloby a po uplynutí šestiměsíční lhůty dle § 15 odst. 2 OdpŠk [když výsledek řízení projevující se tím, že poškozený dosáhne satisfakce uložením povinnosti škůdce nahradit mu nemateriální újmu, lze hodnotit ve smyslu zásad úspěchu ve věci obdobně jako plný úspěch, byť poškozenému nebylo přiznáno jím požadované plnění v celé jeho výši (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 5. 2. 2014, sp. zn. 30 Cdo 2707/2013, uveřejněný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 40/2014)], a zcela v nároku na náhradu škody spočívající v ušlém výdělku po doby vazby ve výši 114 750 Kč. Neúspěšný byl žalobce v poměrně nepatrné části týkající se zákonného úroku z prodlení v období od 24. 11. 2015 do 23. 5. 2016, ohledně kterého byla žaloba zamítnuta.

49. Žalobci vznikly náklady právního zastoupení ve výši 100 966 Kč, které sestávají ze 3 úkonů právní služby po 9 180 Kč [do částečného zastavení řízení dne 8. 9. 2016, tj. z tarifní hodnoty 214 750 Kč po sečtení tarifních hodnot (2 x 50 000 Kč + 114 750 Kč) tří spojených věcí ve smyslu § 6 odst. 1, § 7, § 8 odst. 1, § 9 odst. 4 písm. a/ a § 12 odst. 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) (dále i jen „AT“)], ze 7 úkonů právní služby po 5 100 Kč (tj. z tarifní hodnoty 100 000 Kč po sečtení tarifních hodnot (2 x 50 000 Kč) dvou spojených věcí ve smyslu § 6 odst. 1, § 7, § 8 odst. 1, § 9 odst. 4 písm. a/ a § 12 odst. 3 AT), z 10 režijních paušálů po 300 Kč podle § 13 odst. 1, 3 AT [za přípravu a převzetí zastoupení, podání žaloby k soudu, částečné zpětvzetí žaloby ze dne 21. 7. 2016, doplnění žaloby k výzvě soudu dne 11. 7. 2017 a 2. 1. 2018, účast na jednání před soudem dne 13. 6. 2017, 4. 12. 2017 a 19. 2. 2018, další porada s klientem přesahující jednu hodinu dne 4. 9. 2017 a účast při provedení důkazu výslechem svědka dožádaným soudem dne 25. 9. 2017 ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a), d), g) AT], 48 x 100 Kč za promeškaný čas za 3 cesty z Havířova do Prahy a zpět při délce jedné zpáteční cesty 2 x 4 hodiny (§ 14 odst. 1 písm. a/, odst. 3 AT), náhrady cestovních výdajů ve výši 8 187 Kč za 2 jízdy k jednání soudu dne 13. 6. 2017 a 4. 12. 2017 osobním automobilem zn. FORD MONDEO, reg. zn. [REDAKCE] při průměrné spotřebě pohonných hmot (NM) 5 l /100 km, na trase Havířov – Praha a zpět v délce 4 x 384 km, při vyhláskové ceně motorové nafty ve výši 28,60 Kč/1 litr (§ 13 odst. 1, 4 AT, § 158 zákona č. 262/2006 Sb. a § 4 písm. c/ vyhlášky č. 440/2016 Sb.) a při sazbě základních náhrad za používání silničních motorových vozidel ve výši 3,90 Kč/1 km (§ 157 odst. 4 písm. b/ zákona č. 262/2006 Sb.), náhrady cestovních výdajů ve výši 4 216 Kč za jízdu k jednání soudu dne 19. 2. 2018 osobním automobilem zn. FORD MONDEO, reg. zn. [REDAKCE] při průměrné spotřebě pohonných hmot (NM) 5 l /100 km, na trase Havířov – Praha a zpět v délce 2 x 384 km, při vyhláskové ceně motorové nafty ve výši 29,80 Kč/1 litr (§ 13 odst. 1, 4 AT, § 158 zákona č. 262/2006 Sb. a § 4 písm. c/ vyhlášky č. 463/2017 Sb.) a při sazbě základních náhrad za používání silničních motorových vozidel ve výši 4 Kč/1 km (§ 157 odst. 4 písm. b/ zákona č. 262/2006 Sb.) a 21 % DPH ve výši 17 523 Kč.
50. Jejich zaplacení uložil soud neúspěšně žalované k rukám zástupce žalobce dle § 149 odst. 1 o. s. ř. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o. s. ř. z důvodů uvedených výše (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinní dobrovolně, co jim ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

Praha 28. února 2018

Mgr. Markéta Jirásková v. r.
soudkyně